

Jättar.

För bodde det jättar här. I Klosterberget var
deras stuga. Och det synes spår efter dem i stenen,
för då var stenen mjuk. Och vem skulle för
resten slängt alla de stora stenarna, som finns
mitt inne i skogen, om inte jättar.

Jättar.

9870.

Trollgädda.

Huguet i Grimstorp han fiske en gång en gädda på drag, o. när han skulle kōnja dra henne till skeppet, så ryckte hon till, o. kōnjade dra det runt hela Grimstorp-sjön, o. när hon hade drätt ett varv, tvärstank hon, o. då var vattnet rött, då hon hade simmet. Då sprang Huguet fram o. kapade av draget, för det förstod han att det var en trollgädda, han hade fått.

Trollgädda.

Gengångare.

Rabben berättade en lags gubbe, som har bott här för längesen i världen. Han fick aldrig nån ro i sin grav, s. det är många, som har mött honom - det har jag själv gjort - s. han har alltid en gris med sig. Se han etel en gris en gång.

Och för mötte de en gumma nere vid Stöjet, (Lorp) och hon hade också en gris med sig, s. lag hade hon varit.

Se har folk gjort ont o. varit elaka, så får de ingen ro i sin grav.

Gengångare.

4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2870

Dödsvarsel.

Dödsvarsel.

När ugglorna skrek utanför en gård, så be-
tydde det, att det skulle dö någon där. Lik-
dant var det, om en fågel kom o. hackade
på fönstret.

Skriv endast på denna sida!

B. b.

Sydon

För brodde de att göken kunde epa
vader. så här sa' de:

Västergöts ä' glä'egöts.
södersgöts ä' sä'egöts.
östersgöts ä' dö'egöts.
norrsgöts ä' nä'egöts.

Sydon

En trollkunnig finne.

Finnar de ska' va' svära på att trolla. En gång for det en finne härigenom. Da' fanns det i storlycke ett bås i lagåin, där korna alltid dog, när de hade stått där lite. När gubben kom dit, talte de om'et, o. på stående fot sa' han:

"Gräv I i båset." Och de grov i det, o. det dröjde inte länge, förän de fick opp ett bylte med ben o. sånt i. Se det var nån, som grov ner det, för att skada dom. Sen dog där aldrig några djur i det båset.

En trollkun-
nig finne.

"Köra med andras öks."

En i Svenarum han var stygg på trolldom. En härfian o. han skulle köra stolpinnas till sten. När de var en bit på väg, så såg nydalsboen, att hans öks var alldeles genomvetta, men den andres det syntes inget på. Då förstod han, hur det var jätt, o. höjde opp i ett annat spår, o. då fick den andres lov o. dra' också, men då' ba' svenarumsboen den andre, att han skulle köra i samma spår, men det gjorde han inte o. sen fick både oca-parsna dra' var sitt lass.

"Köra med
andras öks."

"Häck-Eva.""Häck-Eva."

De mesta rörena här i skogen är gamla. De för-
fanns det i Sverige en dröktning, de kallade Häck-
Eva, hon så till folket, att de, som häckade opp
så stor fläck i skogen, att de kunde så en
skäppa råg, skulle få det av henne. Och då röj-
de de i skogen, här o. var, och slängde stenen i
högar. De kallar dem 'häckaus-rör'. Och det är inte
länge sen, de tog o. sovdde lite i skogen o. sådde
lite råg sen, andra året satte de potaten eller rosen,
tredje året behöde de o. sen fick det växa igen.

Kloke gubben i Sonarp.Kloke gubben
i Sonarp.

I Sonarp i Ödestugu socken fanns det för en gubbe, den klokaste här var. Här i Mydala var det en, som hade otur med sina djur, o. han gick dit. Gubben hörde sig för, så han sa: "Då ä' avundsjuka av grannen din, som gör'et, och här ä' han," så gubben o. visade honom en flaskka, o. i den var en bild av grannen. "Ti kan ge' en ett nyp med, om du vill."

Och det dröjde inte många veckor, förrän där dog djur för honom med.

Klosterskatten.

Skatten de hade i klostret, säger de, att munkarna grävde ner, men jag tror att den har andra munkar hämtat. Och jag har hört, att de skickade bud till ett annat kloster o. beskrev, var de hade gravat ner den.

Klosterskatten.

"Knalla-Johan"Knalla-
Johan.

Knalla-Johan var en i Teyele socken, han gick o. sålde. Han var känd för sina bravader. En gång tog han o. klädde ut sig till präst o. for in till stån (försökning) o. skulle handla, men pengarna det hade han inga. Han gick in där i bodarna o. stog där o. vred o. vände o. mente, att det o. det skulle han allt velat haft, men det fick väl vä' för den här gången, eftersom han hade till förlit' pengarna med sig, lycktes han till dom. Han de vräkte på' en både det ena o. det andra, o. så for han sin väg.

Sen kom han ju förstås på fängelset för' et.

Skydd mot trolldom.

Jar han var då alltid säker på att det var
Trolltyg med i spelet, när en köide rörder, s. för
att djurena som 'drag, skulle gå' fria, så spotta-
de han i beletet s. i skaklerna, när han spände
för.

Skydd mot
trolltyg

Mot kinkiga småbarn.

Får inte barna snälla, så skulle en bara
 göva ett kylte eller en liten docka av lasarna
 o. stänga ut, sen det var mörkt, det hjälpte
 Ock det vel ja' min mor gjorde, när syfter
 min var liten, o. hon gav inte knyst i från
 sig sen.

Mot kinkiga
småbarn.

Sm.

Uppst. G. H. Johansson 19.
1950.

Nydale

ker. Huming Pettersen

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2870

Medel mot mar-rikt.

Med mar-rikt.

När hästarna var svulliga på morgon, trodde de, det var maran, som hade ridit dom s. då hängde de upp en lie eller en haek, med eggen uppåt ^(över hästarna) o. den satte sig maran på när hon kom.

Skydd för trolldom.

Med trolltyg.

För skulle de också upp saer eller en kniv över dörren, för att det inte skulle komma trolltyg i huset. Se stål ås troll rädda för.

Trollskott.

Trollskott.

När djurena sjuka, så var det trolltyg i dom, men sköt en trollskott med en bössa över dom, så blev de bra - trodde de.

Skriv endast på denna sida!

E. d.

Munkarnas leroMunkarnas
lro.

Att munkarna hade en underjordisk
gång, som gick över Bocklaubs fram till Kloster-
berget v. Munkabroberga och sen över en stock-
bro över Dala mosse, och så kom de fram i
Toftens socken. De säger att hon gick ända
till ett kloster i Västergötland på den.

Varför Sköldbosjön är fisklös.

I Sköldbosjön är det dåligt med fisk. Det bodde en gång en knekt här, o. så bröt kriget ut, o. han fick gå med ut. Då tog han o. sänkta alla sina redskap i sjön o. läste en förbannelse, att där skulle det aldrig mer leka näm fisk. Och än i dag är det så uselt, det kan, om det fiske.

Varför Sköld-
bosjön är fisk-
lös.

Talesätt.

Då ä' roligt o. komma så långt, så en ser
mer än e' gryta koka o. sju fanga' gärsqäv'.

Talesätt.

Midsommarsång.Midsommers-
gång.

Qu en gick en midsommarsnatt i tre sock-
nar, runt en hälla i var utan att säga nåt, - en
fick inget säga ^{nått} efter solnedgången - o. en fick in-
te gå över Hjuleån. Då fick en se sin tillkom-
mande, ^{nått} en var på hemväg. Och det var jag
med om en gång, med en, som hetade Emil, o. han
mötte sin Lina på vägen o. de gifte sig med. etc.
liteu tid efter.